

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/85/2018
Identifikačné číslo spisu:	8708203495
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8708203495.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ L. S., bývajúceho v H. a 2/ X. S., bývajúcej v H., obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Mašan, s.r.o., so sídlom v Poprade, Hviezdoslavova č. 2, proti žalovanej X. Z., bývajúcej v Z., zastúpenej advokátkou JUDr. Beátou Pitorákovou, so sídlom v Košiciach, Kováčska č. 17, v konaní o uplatnenie nároku na vydanie vecí a prisl., vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11 C 1/2010, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. marca 2016 sp. zn. 19 Co 13/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobcovia majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 14. októbra 2014 č. k. 11 C 1/2010-380 určil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú bezpodielovými vlastníkami motorového vozidla značky Mercedes Benz X., čiernej farby M1G, VIN: XJGBBXXEXXAXXXXXX, rok výroby 8/2006, pôvodné EČ: Z., súčasne EČ: Z. s dvomi kusmi kľúčov od vozidla s osvedčením o evidencii vozidla SB444725. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Vyslovil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 15. marca 2016 sp. zn. 19 Co 13/2015 potvrdil rozsudok okresného súdu v jeho napadnutej časti, t. j. okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď určil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú bezpodielovými vlastníkami predmetného motorového vozidla. Správne vychádzal zo zistenia, že kúpna zmluva medzi žalobcom 1/ a spoločnosťou Daniel, s.r.o., Košice zo dňa 16. júla 2007 je neplatná. Spoločnosť Daniel, s.r.o. pri kúpe zastupoval X. M., ktorý v súvislosti s uvedenou kúpnu zmluvou bol uznaný vinným zo spáchania zločinu podvodu, lebo dohodnutá kúpna cena 2 375 000 Sk splatná do 14 dní od podpisu kúpnej zmluvy nebola vyplatená, čím jeho konaním bol žalobca 1/ uvedený do omylu a bola mu spôsobená škoda vo výške 2 375 000 Sk. Ak teda kúpna zmluva uzavretá medzi žalobcom 1/ a spoločnosťou Daniel, s.r.o. je neplatná, nemohla byť platne uzavretá ani darovacia zmluva medzi X. M. a žalovanou, predmetom ktorej malo byť predmetné motorové vozidlo Mercedes Benz, tak ako v konaní namietala žalovaná.

Prvoinštančný súd preto správne ustálil, že ani kúpna zmluva, ani darovacia zmluva, nemohli byť platné. O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodované, a to postupom podľa § 224 ods. 4 O.s.p. s príkazom na § 151 ods. 3 O.s.p., o ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj ako „dovolateľka“). Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutia súdov nižších inštancií zmenil alebo zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne žiadala o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom [§ 237 ods. 1 písm. f/ v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „O.s.p.“)]. Odňatie možnosti konať pred súdom videla v tom, že: 1/ bol bez jej prítomnosti vypočutý svedok X. M., a teda mu nemohla klásť otázky na pojednávaní konanom dňa 22. mája 2014, 2/ súdy s a nevysporiadali správne s posúdením kúpnej zmluvy, 3/ odôvodnenia súdov považovala za rozporuplné a nesúhlasila s vyhodnotením dôkazov a 4/ súdy nesprávne právne posúdili jej pasívnu legitimitáciu.

4. Žalobcovia vo svojom vyjadrení označili dovolanie žalovanej len ako dôsledok jej nespokojnosti s výsledkom konania, ktoré však nemôže privodiť iné rozhodnutie vo veci. Uviedli, že si uplatňujú trovy odvolacieho konania.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. účinného do 30. júna 2016 (ďalej aj „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle uvedeného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

8. Dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudky odvolacieho súdu proti ktorým je dovolanie prípustné boli uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Dovolanie žalovanej nesmeruje proti rozsudku, ktorý je uvedený v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným pochybeniam, ktoré boli uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľka nenamietala, že v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p.; nedostatky tejto povahy nevyšli v dovolacom konaní najavo.

10. Dovolací súd sa osobitne zaoberal námietkou dovolateľky, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., ktorá sa nepotvrdila.

11. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. išlo najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jej procesné práva priznané O.s.p. [napríklad právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Čo v danom prípade preukázané nebolo, preto dovolateľka neopodstatnene vyvodzuje existenciu procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

12. Dovolací súd v súvislosti s námietkou žalovanej ohľadom nevypočutia svedka Marcela Baču poukazuje na skutočnosť, že na pojednávaní konanom dňa 14. októbra 2014, na ktorom sa vo veci rozhodlo, žalovaná nevyužila svoje právo a nenavrhla vypočuť opätovne svedka Marcela Baču právnym

zástupcom žalobkyne (viď. č. I. 371 spisu), a teda namietanie tejto procesnej vady považuje dovolací súd za účelové.

13. V súvislosti s ďalšou námietkou žalovanej týkajúcej sa rozporuplnosti odôvodnenia súdov nižších inštancií, resp. nepreskúmateľnosti ich rozhodnutí dovolací súd poukazuje na rokovanie občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, na ktorom bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

14. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky p o d R 2/2016, považuje dovolací súd z a plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

15. V danom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (v jeho napadnutej časti) ako vecne správny. V súvislosti s dovolacou námietkou týkajúcou sa nepreskúmateľnosti treba pripomenúť, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú jednotu, v dôsledku čoho ich treba chápať ako celok. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd uviedol, čoho a z akých dôvodov sa žalobcovia domáhali, čo navrhovala žalovaná, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd; odvolací súd zaujal aj závery k jeho právnomu posúdeniu, s ktorým sa stotožnil a vysvetlil z čoho jednoznačne vyplynulo, že žalobcovia sú bezpodieloví vlastníci motorového vozidla. Obsah spisu preto nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil. Za procesnú vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky.

16. Pokiaľ ide o porušenie práva na spravodlivý súdny proces, spočívajúce v žalovanej namietanom procese dokazovania (vyhodnotenie dôkazov), tak k tejto námietke dovolateľky najvyšší súd uvádza, že uvádzané námietky nie sú dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania), porovnaj judikáty R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

17. Neobstojí ani námietka dovolateľky, podľa ktorej v dovolaní súdom nižších inštancií vyčíta, že konanie pred nimi trpí inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci a ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci, t. j. nesprávnom právnom posúdení kúpnej zmluvy a pasívnej legítimácie v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. K tejto námietke dovolací súd odkazuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej k dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. by bolo možné prihliadať len v prípade procesne prípustného dovolania, čo ale nie je tento prípad (tu napokon por. napr. R 54/2012 a niektoré ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 102/2012 či 7 Cdo 116/2013). Z uvedeného plynie, že na dovolacie dôvody v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. (i keby bol prípadne namieste záver o ich opodstatnenom uplatnení) dovolací súd nemôže

v tomto konaní prihlíadať.

18. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej nesprávnosti tvrdenej dovolateľkou a nevyšli najavo ani iné nedostatky uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p.; prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 238 O.s.p., najvyšší súd preto odmietol jej procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu. (mutatis mutandis aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 102/2016).

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalobcov rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.